

A Magyar Köztársaság Legfelsőbb Bírósága a dr. Fekete Zoltán ügyvéd által képviselt felperesnek a dr. Baktiné dr. Tóth Judit jogtanácsos által képviselt Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Központi Hivatal Hatósági Főosztály Észak-magyarországi Kihelyezett Hatósági Osztály alperes ellen adóügyben hozott közigazgatási határozat bírósági felülvizsgálata iránt a Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróságon 12.K.21.167/2007. számon indított és ugyanezen bíróság 2007. szeptember 25-én kelt 12.K.21.167/2007/12. számú jogerős ítéletével befejezett perében a felperes részéről 13. sorszám alatt benyújtott felülvizsgálati kérelem folytán, az alulírott napon - tárgyaláson kívül - meghozta a következő

í t é l e t e t

A Legfelsőbb Bíróság Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Bíróság 12.K.21.167/2007/12. számú ítéletét hatályában fenntartja.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg 15 napon belül az alperesnek 10.000 /azaz tízezer/ forint felülvizsgálati perköltséget.

Kötelezi a felperest, hogy fizessen meg az államnak - külön felhívásra - 20.400 /azaz húszezer-négyszáz/ forint felülvizsgálati eljárási illetéket.

Ez ellen az ítélet ellen további felülvizsgálatnak nincs helye.

I n d o k o l á s

A felperes munkáltatója 2004. november 2-án önkéntes nyugdíjpénztári adomány címén 1.350.000 Ft-ot utalt át a Nyugdíjpénztárnál vezetett egyéni számlájára. Felperes az összeget a tárgyévi személyi jövedelemadó bevallásában egyéb összevonás alá eső bevételeként nem vallotta be, míg utána a kapcsolódó adókedvezményt igénybe vette.

Az Adó- és Pénzügyi Ellenőrzési Hivatal Borsod-Abaúj-Zemplén Megyei Igazgatósága /a továbbiakban: elsőfokú hatóság/ 2004. évre vonatkozóan a felperesnél személyi jövedelemadó adónemre bevallás utólagos vizsgálatára irányuló ellenőrzést folytatott. A vizsgálat eredményeként a 2006. december 27. napján kelt 6302097395 számú határozatával a felperes terhére 499.940 Ft adóhiánynak minősülő adókülönbözetet állapított meg, és kötelezte a felperest az adóhiány, 249.970 Ft adóbírság és 89.686 Ft késedelmi pótlék megfizetésére. Indokolása szerint felperes a személyi jövedelemadóról szóló 1995. évi CXVII. törvény /a továbbiakban:

Szja tv./ 4.§-ának /1/ bekezdésében, 28.§-ának /1/ bekezdésében foglaltak ellenére a munkáltatója által nyújtott támogatást - a Nyugdíjpénztár igazolása ellenére - bevallani elmulasztotta, amely terhére adókülönbözetet eredményezett. Az adóbírság és késedelmi pótlék fizetési kötelezettsége az adózás rendjéről szóló 2005. évi LXXXV. törvény /a továbbiakban: Art./ 170.§-ának /1/ bekezdésén, 171.§-ának /1/ bekezdésén, 165.§-ának /1/ bekezdésén alapult.

A fellebbezés folytán eljáró alperes a 2007. április 4. napján kelt 8529305381 számú határozatával az elsőfokú határozatot helybenhagyta.

A felperes keresetében a munkáltatója mulasztására hivatkozással vitatta az adóbírság és késedelmi pótlék kiszabásának jogszerűségét.

Az elsőfokú bíróság jogerős ítéletével a felperes keresetét elutasította. Indokolása szerint az adóköteles egyéb jövedelemről az igazolást a biztosítópénztárnak kellett kiadnia, a befizető személyét, így a felperes munkáltatóját adóelőleg-levonási és tájékoztatási kötelezettség nem terhelte. Az APEH elnökének 8004/2004./ÁÉÉ13./ számú tájékoztatója is ezt tartalmazta. A feltárt adóhiány tehát a felperes, és nem a munkáltató illetve nem a nyugdíjpénztár mulasztására vezethető vissza, ezért az Art. 170.§-ának /5/ bekezdésére alapítottan a felperes az adóhiány, továbbá a késedelmi pótlék fizetésének kötelezettsége alól nem mentesülhet.

A felperes felülvizsgálati kérelmében az elsőfokú bíróság ítéletének hatályon kívül helyezését és a keresete teljesítésével a terhére kiszabott szankciók törlését kérte. Álláspontja szerint az ítélet sérti az Art. 170.§-ának /5/ bekezdését, az Szja tv. 46.§-ának /1/ bekezdését.

Az alperes érdemi ellenkérelmében az ítélet hatályában fenntartását kérte.

A Legfelsőbb Bíróság a felülvizsgálati kérelmet a Polgári perrendtartásról szóló 1952. évi III. törvény /a továbbiakban: Pp./ 274.§-ának /1/ bekezdése alapján tárgyaláson kívül bírálta el.

A felülvizsgálati kérelem nem alapos.

Az Szja tv. 4.§-ának /1/ bekezdése alapján jövedelem a magánszemély által az adóévben bármilyen címen és formában megszerzett bevétel egésze, vagy az e törvényben elismert költségekkel csökkentett része, vagy annak e törvényben meghatározott hányada. Az Szja tv. 28.§-ának /1/ bekezdése értelmében egyéb jövedelem minden olyan bevétel, amelynek adókötelezettségére e törvény eltérő rendelkezést

nem tartalmaz. Egyéb jövedelem az önkéntes kölcsönös biztosító pénztár által a magánszemély tag egyéni számláján jóváírt összeg. Az elsőfokú bíróság e jogszabályhelyek alapján helytállónan állapította meg, hogy a felperes egyéni számláján jóváírt összeg összevonandó egyéb jövedelemnek minősült.

Az Szja tv. 46.§-ának /1/ bekezdése szerint a kifizető, a munkáltató a kifizetéskor /a juttatáskor/ megállapítja a bevételt terhelő adóelőleget, ha olyan bevételt fizet ki /juttat/, amelynek alapján meghatározott jövedelem az összevont adóalap részét képezi. E jogszabályhelyre a felperes tévesen alapította munkáltatójának adóelőleg-levonási kötelezettségét, ugyanis felperes munkáltatója az adomány nyújtásakor adományozónak /és nem munkáltatónak/ minősült, ezért adólevonási kötelezettség sem terhelte.

Az Art. 170.§-ának /5/ bekezdése alapján nem állapítható meg adóbírság az adóhiánynak olyan része után, amely a munkáltató vagy a kifizető valótlan adóigazolása miatt keletkezett. A felperes a perben a Pp. 164.§-ának /1/ bekezdésében foglalt kötelezettsége ellenére nem bizonyította, hogy részére a munkáltatója valótlan adóigazolást adott volna. A nyugdíjpénztár által kiadott adóigazolásból, továbbá a személyi jövedelemadó bevallás útmutatójából ugyanakkor félre nem érthetően megállapítható, hogy a jóváírt összeg a pénztár igazolása szerint, egyéb jövedelemnek minősült. Az elsőfokú bíróság helytállónan állapította meg tehát, hogy az alperes a feltárt adóhiánynak minősülő adókülönbözlet után jogszerűen szankcionálta a felperest.

Mindezek folytán a Legfelsőbb Bíróság a jogerős ítéletet, amely a felülvizsgálati kérelemben hivatkozott jogszabályokat nem sértette meg, a Pp. 275.§-ának /3/ bekezdése alapján hatályában fenntartotta.

A pervesztes felperes a Pp. 270.§-ának /1/ bekezdése szerint alkalmazandó Pp. 78.§-ának /1/ bekezdése alapján köteles az alperes felülvizsgálati perköltsége megfizetésére.

A Legfelsőbb Bíróság a le nem rótt felülvizsgálati eljárási illeték mértékéről és viseléséről az Itv. 50.§-ának /1/ bekezdése, és a költségmentesség alkalmazásáról szóló 6/1986./VI.26./ IM rendelet 13.§-ának /2/ bekezdése alapján határozott.

Budapest, 2008. december 5.

Dr. Madarász Gabriella sk. a tanács elnöke, Dr. Kurucz Krisztina sk. előadó bíró, Dr. Hajnal Péter sk. bíró